

Της Μαρίνας Κοντοτόλη

Στα Τρίκαλα, χειμώνα καλοκαίρι, το 98% του πόσιμου νερού μας προέρχεται από γεωτρήσεις. ...

Η προστασία των υδάτινων πόρων έχει έρθει στο επίκεντρο για τη βιώσιμη ανάπτυξη σε όλο τον πλανήτη, γεγονός που αποτυπώθηκε το 2015 μέσω της Ατζέντας των 17 Στόχων για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη μέχρι το 2030, η οποία υιοθετήθηκε από το σύνολο των κρατών-μελών του ΟΗΕ.
Για το δικό μας τόπο, η εξασφάλιση ποιοτικού και σε επαρκείς ποσότητες νερού, για το σπίτι αλλά και για το χωράφι, είναι η μεγαλύτερη πρόκληση για το μέλλον μας.
Μεταπολεμικά η πόλη των Τρικάλων υδροδοτούνταν από τουλούμπες και αρτεσιανά έως το 1964, όταν ο τότε «Δήμαρχος της ύδρευσης», Γιάννης Μάτης, κατασκεύασε το πρώτο υδραγωγείο.
Από το 1981 λειτουργεί η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης και Αποχέτευσης, η οποία καλύπτει κατά 95% την ύδρευση και κατά 75% την αποχέτευση της πόλης. Από το 2011 λειτουργεί η ΔΕΥΑ Πύλης.
Σήμερα, χειμώνα καλοκαίρι, οι απαιτούμενες ποσότητες πόσιμου νερού λαμβάνονται κατά 98% μέσω γεωτρήσεων, από τον υδροφόρο ορίζοντα. Ωστόσο, η χρήση γεωτρήσεων -πέραν των όσων αφορούν στην ποιότητα του νερού - σε βάθος της τάξης των 120 μέτρων, γεννά προβλήματα νιτρορύπανσης, αλλά και αυξανόμενης επιβάρυνσης του υδροφόρου ορίζοντα.
Υπό αυτήν την έννοια, εμβληματικά έργα μακράς πνοής της ευρύτερης περιοχής των Τρικάλων είναι πάρα πολύ σημαντικά για το παρόν και το μέλλον της βιώσιμης ανάπτυξης της περιοχής μας και της τοπικής μας οικονομίας.
Ένα τέτοιο έργο μεγάλης σπουδαιότητας είναι το πολυθρύλητο φράγμα της Πύλης.
Έργο για το οποίο κατέθεσε κοινοβουλευτική ερώτηση από το 2020, ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, κ. Α. Παπαδόπουλος.
Σύμφωνα με την οριστική μελέτη του έργου, το φράγμα της Πύλης, θα είναι ικανό να διαθέσει για ύδρευση περίπου στα 10 εκατομμύρια κυβικά νερό. Η πόλη των Τρικάλων, με σημερινά στοιχεία, χρειάζεται 7 εκατομμύρια περίπου κυβικά τιμολογημένο νερό, ετησίως, για το οποίο το ενεργειακό κόστος άντλησης υπερβαίνει το 1.200.00 ευρώ. Τα υπόλοιπα 3.000.000 είναι παραπάνω από επαρκή για τις ανάγκες ύδρευσης των πεδινών οικισμών του Δήμου Πύλης.
Επομένως το φράγμα, με σωστή διαχείριση του ταμιευτήρα, μπορεί να υδροδοτήσει όλο το πεδινό συγκρότημα του Δήμου Πύλης και της πόλης των Τρικάλων. Επιπλέον το φράγμα της Πύλης θα είναι ικανό να διαθέτει για άρδευση περίπου 40 εκατομμύρια κυβικά νερό, δηλαδή θα εξυπηρετεί για άρδευση περίπου στα 75.800 στρέμματα καλλιεργήσιμης γης. Αν μάλιστα συνδυαστεί και με τη λιμνοδεξαμενή του Παλαιομονάστηρου, η οποία θα συγκεντρώσει τα όμβρια ύδατα της περιοχής, θα καταστεί εφικτό να αρδευτούν συνολικά και από τα δύο άνω των 82.000 στρεμμάτων αγροτικής παραγωγής.
Από τα παραπάνω στοιχεία, εύκολα αντιλαμβάνεται κάποιος τη μεγάλη σημασία που έχει το φράγμα της Πύλης για την οριστική και αειφόρο αντιμετώπιση του θέματος «καλό ποιοτικά και σε επαρκείς ποσότητες νερό για το σπίτι και το χωράφι, για πάντα». Και βέβαια, μην υποτιμούμε και τη διάσταση του φθηνότερου νερού, ειδικά σε εποχές σαν τη σημερινή που το κόστος διαβίωσης των πολιτών αλλά και το κόστος παραγωγής έχουν αυξηθεί σημαντικά.
Κι ένας τόπος που έχει επιλύσει με βιώσιμο τρόπο το πρόβλημα των υδατικών του πόρων, είναι ένας προνομιούχος τόπος, με όλο το μέλλον δικό του.
Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ανάπτυξη και προστασία του τόπου μας περνά μέσα από

πολλά έργα υποδομής που πρέπει να πραγματοποιηθούν. Ένα τέτοιο είναι και το αυτόνομο Υδροηλεκτρικό Έργο (ΥΗΕ) Μεσοχώρας, το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία στηρίζει με τη δέσμευση της πλήρους αποκατάστασης της περιουσίας των πολιτών της Μεσοχώρας. Αντί επιλόγου: πιστεύω βαθιά ότι πρέπει να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, ώστε το φράγμα της Πύλης να αποτελέσει αυριανή μείζονα κυβερνητική προτεραιότητα, διότι δυστυχώς, σήμερα δεν είναι.
Προσωπικά, δεσμεύομαι να εργαστώ συστηματικά, ώστε τα μεγάλα έργα υποδομής των Τρικάλων μας, να αποτελέσουν θέματα πρώτης προτεραιότητας για τη νέα προοδευτική κυβέρνηση με Πρωθυπουργό τον Αλέξη Τσίπρα.